

Begreb om Afrunding. Jeg skal ikke fremsætte noget Vebreibende Herimod, men kun gjøre opmærksom paa, at man meget vanskeligt paa den Maade træffer Sømmet paa Hovedet. Der finder altsaa ved Behandlingen af denne Slags Love en gennemgribende Forskjel Sted fra den Fremgangsmaade, som finder Sted med Hensyn til andre Contoirholdsogdtgjørelser; men jeg paastaar, at naar man hovedsageligt gaaer ud fra det her anvendte Princip, — man lægger vel ogsaa andre Principer til Grund — komme personlige Forhold let til at influere paa den Contoirholdsogdtgjørelse, som man tillægger et Embede. Det kan nemlig ikke undgaaes, at Contoirudgifterne, hvorom den sidst fungerende Embedsmand naturligtvis indberetter efter de Udgifter, han virkelig har havt, maa variere, efter som Embedsmanden har været ung, kraftig og dygtig, eller ikke, efter som han har været i en høi Alder, har lidt af Sygdom eller Svagheb, og jeg kunde, om jeg vilde, tilføie flere andre Ting, Efterlæbenhed osv.; vi ere alle Menneſter, og Contoirudgifterne maae rette sig efter, hvorledes Embedet bestyres. Jeg paastaar nu, at dette Princip ikke i sig selv er rigtigt, men at man bør lægge et reelt Princip til Grund; man bør hovedsagelig see paa, hvad Embedet under ordinaire Forhold vil kræve i Contoirholdsogdtgjørelse, og ikke paa, hvad den sidste Embedsmand har havt i Udgifter. Naar man opstiller saadanne Regnestykker med Mark og Skilling, paastaar jeg, at man opstiller Noget, hvorpaa man ikke selv kan troe, men det er ikke rigtigt saaledes at udregne med den yderste Nøjagtighed, hvad man ganske vist selv seer er forkeert; det er, som om man strax gif ud fra den Grundsætning: Verden vil nu engang bebrages. — Der er et andet Forhold, som ved disse Embeder er forskjelligt fra andre Embeder, idet man har udstedt en speciel Bestemmelse, som i det Mindste ikke i den Grad gjælder for andre Contoirhold, nemlig et Circulaire af 6te Marts 1862, der siger, at Personalet paa disse juridiske Embedsmænds Contoirer ikke i Contoirtiden maa beskæftige sig med private Forretninger. Jeg maa i det Hele taget anerkjende Nødtigheden af et saadant Paalæg, men jeg maa paa Forhaand erklære, at naar man troer derved at

have sat en Pind for alle de Ulemper, som man meente at fjerne dermed, tager man feil. Contoirtiden er forskjellig paa de forskjellige Steder, og det skalde undre mig meget, om det var muligt at overholde en saadan Bestemmelse, men dette skal jeg lade staae hen. Jeg skal erkjende, at der er gjort Alt, hvad der kan gjøres, men man maa blot ikke troe, at man derved har slaaet fast, at disse Contoirbetjente hovedsageligen leve af den Indtægt, der i disse Love opføres som Lønning for dem; den er, og jeg havde nær sagt, den maa være en mindre Deel af det, hvoraf de leve. Jeg vil paa ingen Maade forkleine den juridiske Embedsstand, men jeg maa opstille den Sætning, som vistnok er almindelig anerkjendt, at dette Contoirpersonale, og navnlig de fungerende Fuldmægtige rundt omkring paa Herredsfogedcontoirerne, praktisk taget hører til de bedste juridiske Kræfter i Landet, og derfor ikke vil lade sig nøie med en saadan aarlig Godtgjørelse af 5, 6, eller 700 Rd. De maae altsaa drive private Forretninger, og vilde man virkelig opnaae, at saadanne holdtes reent ude, ogsaa udenfor Contoirtiden, maatte man komme op til saa høie Lønninger, at man ikke kunde gaae ind derpaa. Dette Forhold maa man altsaa lade staae, der kan vist ikke gjøres Andet derved, end hvad der er gjort, men man maa kun ikke forestille sig Forholdet anderledes, end det i Virkeligheden er. Det omtalte Circulaire kan ikke holde alle de Ulemper borte, som man vistnok i sin Tid troede, det vilde kunne. Naar man spørger, hvad man da skal stille op, svarer jeg: Hvorfor ikke det Samme, som man har opstillet ved andre Embeder? Man maa see paa Befolkningens og Arealets Størrelse, paa Befolkningens Tæthed, og navnlig maa man see paa, om Vedkommende skal boe i en Kjøbstad eller paa Landet, hvilket gjør en umaalkelig Forskjel med Hensyn til Contoirholdsogdtgjørernes Størrelse i Almindelighed; man maa see paa, om Jurisdictionen ligger i Nærheden af Hovedstaden, i Nærheden af besærkede Veie eller af Steder, hvor der kan risikeres mange Strandinger. Der maa i det Hele tages Hensyn til Localiteterne, og det er ikke muligt at opstille almindelige Regler i denne Henseende, ligesaa lidt som det naturligtvis er muligt at